

[Kai Moltke.]

af det og blot få oprettet et privat dansk handelskammer dér, ja, så langt går respekten for de i øjeblikket eksisterende grænser altså ikke.

Så kommer hr. Gert Petersen pludselig med en, lad os sige retningsplan for disse halvheder. Hr. Gert Petersen siger, at han vil komme med et ændringsforslag til protokollen af 1954, hvor vi har forpligtet os til ikke at have officielle forbindelser med mere end én tysk stat og lade den repræsentere hele Tyskland. Jeg hilser det selvfølgelig med glæde, når hr. Gert Petersen bebuder en juridisk formel, som på en eller anden måde kan mildne på dette forhold. Ja men det er dog ikke den eneste bestemmelse, der er til at tage fat på i disse sæt af aftaler. Mig bekendt var der f. eks. i de samme sæt af protokoller og aftaler også en bestemmelse om, hvilken størrelse tyske krigsskibe måtte have. Der var endvidere en erklæring om, hvor stor luftstyrken måtte være, om ikke-besiddelse af atomvåben og kemiske og biologiske våben på sit territorium, og der var vist endelig, så vidt jeg erindrer, også et forbud mod tyske u-både. Ja men hr. Gert Petersen kan virkelig ikke for alvor tro, at vi, når vi har kunnet revidere det ene efter det andet af disse punkter og disse aftaler, skal vente til langt ud i fremtiden, før vi også kan revidere dette ene punkt, hvis præmisser i og for sig var en ret revideret ting, som overhovedet ikke er gyldig mere ud fra det, der foreligger her. Jeg tror, det er at vise for megen respekt for i sin tid indgåede og siden den tid systematisk enten reviderede eller brudte aftaler. Her vil jeg altså gerne have en smule fornøden klarhed: Vi får jo udvalgsbetænkningen, og jeg skal med den største interesse se på, hvad man kommer til her.

Så rejste hr. Per Møller et i og for sig ved denne lejlighed berettiget spørgsmål. Forslagsstilleren til oktoberresolutionen i dagsordensforslaget i oktober var som bekendt hr. Per Hækkerup. Nu har vi jo i nogen tid haft det afsavn, at hr. Per Hækkerup ikke har haft megen tid tilovers til at komme her i tinget og ikke engang ved en lejlighed som denne, hvor hans eget forslag til politisk udtalelse bliver sat til debat. Ja, noget af det sidste, vi har hørt fra hr. Per Hækkerup i denne situation, er jo netop disse apokryfe

ting, som svæver omkring, noget, som ikke blev udtalt her i folketinget, men som til gengæld blev udtalt i det vesttyske fjernsyn. For en gangs skyld må jeg virkelig slutte mig sammen med hr. Per Møller og kræve klar besked: er det led bagtalelse af en fraværende, at sådanne udtalelser er fremkommet i det vesttyske fjernsyn, eller er der noget om disse ting? For hvis det er tilfældet, at man først stiller forslag til dagsorden og dernæst går ud og forklarer: ja, det er sager, man ikke skal tage så højtideligt, for jeg står dér, hvor jeg altid stod, og det, vi lavede her, var en lille før-juleleg til intern brug — så tror jeg, at tinget i og for sig skal være lykkelig for, at hr. Per Hækkerup ikke står her i dag som den ypperste repræsentant for moralen i dansk udenrigspolitik og som værdig til at give udtryk for, hvad Danmarks standpunkt er. Hvis det er tilfældet, siger jeg, og hvis det ikke kan afkræftes, så må jeg komme med en omskrivning af den kendte franske konge Henrik IV's udtalelse med en let geografisk omskrivning: Ikke Paris, men Strasbourg er nok en messe værd.

Dernæst bliver jeg nødt til efter at have udnyttet hr. Per Møllers interessante indlæg her i tinget at vende mig mod hr. Poul Schlüter fra det konservative parti for at få lidt balance i tingene.

Hr. Poul Schlüter er overbevist om, at en uskreven lov forbyder os inden for NATO at tage stilling til Portugal, at tage stilling til Grækenland, hvor det drejer sig om vigtige problemer, fordi vi ingen ret har til at rejse disse ting i NATO-rådet, i minister-rådet, fordi vi her står over for noget, som vil blive afvist. Nu siger hr. Poul Schlüter, at der i forbindelse hermed eksisterer en række tosidede aftaler. Ja, det gør der jo desværre. Når Spanien sælger baser bort og det spanske diktatur får både militærhjælp og store amerikanske lån, så er det ikke NATO, så er det tosidet. Når Grækenland får svære amerikanske våben, så er det tosidet, og derfor har vi ikke ret til at fremdrage det på NATOs ministerrådsmøde.

Ja, det er jo muligt, men jeg kan ikke tro, man kan undgå overhovedet at komme frem til disse problemer, for siden decembermødet i 1966, så vidt jeg erindrer, har der til stadighed stået som et led i opbygningen af NATOs fremtidige program: styrkelse af NATO-